

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

**ER WARENS EENS...
LIEFDESPERIKELLEN**

Koldersprookje in twee bedrijven
voor volwassenen

door
1880

Vicky Versprille

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.3147

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd. Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ER WAREN EENS... LIEFDESPERIKELN* op te voeren moet de naam van auteur *VICKY VERSPRILLE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/220/004
ISBN 978-90-385-12211

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Vicky Versprille
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bgnt Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren)

ROODKAPJE :
SNEEUWWITJE :
ASSEPOESTER :
DOORNROOSJE :

PINOKKIO :
PRINS :
KLEIN DUIMPJE :
ALADIN :

DECOR

Rechts: een doolhof met een ingang in het midden.

Midden: een kasteel met een poort in het midden, een doorgang tussen het kasteel en de doolhof.

In het midden van het podium staat een fontein of een waterput als opvulling.

Links: een sprookjesbos met een bankje met een doorgang tussen bos en kasteel.

EERSTE BEDRIJF

(Pinokkio zit op het bankje in het bos en is muntstukken in de fontein aan het gooien.)

PINOKKIO : Ik wens dat ik een echte man word. Niet gelukt! Nog eens! Ik wens dat ik een echte man word. Godverdomme ... weer niet! Nog eens. Ik wens dat ik een echte man word. Goh ... zeg!

(Roodkapje komt uit de zaal naar het podium.)

Ah, dag Roodkapje.

ROODKAPJE : *(beetje boos)* Pinokkio!

PINOKKIO : Naar waar ga je?

ROODKAPJE : *(nors)* Ah, naar de bomma hé, zoals elke dag. Koekjes brengen.

PINOKKIO : Amai ... 't Is precies tegen uw goesting?

ROODKAPJE : Ge moogt gerust zijn! Ik kan begrijpen dat ge af en toe eens een bezoekje moet brengen aan de bomma, maar moet dat nu elke dag? Ik ben dat zo beu als koude pap. Ik heb wel wat anders te doen hoor. Ons moeder kan toch ook eens gaan?

PINOKKIO : Uw moeder moet gaan werken hé Roodkapje. Die heeft geen tijd.

ROODKAPJE : Dat is niet waar! Die is ontslagen ... die stempelt.

PINOKKIO : Die moet ook het huishouden doen hé. Of help jij daar bij?

ROODKAPJE : ZOT! Daar begin ik niet aan hoor. Die heeft niks anders te doen.

PINOKKIO : Het is voor uw moeder ook niet gemakkelijk. Als alleenstaande moeder ... Die moet haar verdriet nog verwerken van toen uw vader haar heeft laten zitten voor een jonger modelletje.

ROODKAPJE : Ik denk dat dat verdriet al verwerkt is ondertussen ... De jager zit alle dagen bij ons ... En ik moet altijd maar naar de bomma, zodat ik niet kan zien wat ze aan het doen zijn. Ik ben ook niet van gisteren hé. Ik weet wel wat er gaande is

tussen ons ma en de jager. Maar als ik ondertussen de wolf tegenkom, wie gaat mij dan bevrijden?

PINOKKIO : Dan moet ge maar zien dat ge buiten de wolf zijn werkuren naar uw oma gaat. Dat menske zit daar alle dagen alleen. Die kan wel een beetje gezelschap gebruiken.

ROODKAPJE : Plezant! ... Elke dag naar dezelfde uitleg luisteren. Ons bomma is een beetje seniel aan 't worden en dan valt ze nogal eens in herhaling.

PINOKKIO : Dat is normaal op die leeftijd ... Die is ook niet meer zo goed te been, die kan wel wat hulp gebruiken.

ROODKAPJE : Fysiek is ze nog heel goed in orde. Die kan toch zelf naar den Delhaize gaan ... 't is verdorie bij haar op de hoek van de straat. En ze heeft toch niks anders te doen. Dan komt ze nog eens onder de mensen. Maar nee ... Ik moet elke dag gaan. Koekjes brengen! En het mens heeft suikerziekte ... die mag helemaal geen koekjes eten!

PINOKKIO : Ja ... het leven is niet gemakkelijk hé Roodkapje.

ROODKAPJE : Ik ben dat verhaaltje beu. Ik wil een nieuw verhaaltje. Eentje met wat meer actie in ... en liefde

PINOKKIO : Liefde...?

ROODKAPJE : Ja! Ik wil ook een prins, zoals die andere drie trienen.

PINOKKIO : Dat is al een probleem hé. Er is maar één prins in het sprookjesbos. Assepoester, Doornroosje en Sneeuwwitje moeten hem al delen.

ROODKAPJE : Kunnen we er niet één laten overkomen van een ander land?

PINOKKIO : Nee ... dat gaat niet zomaar Roodkapje. Met de nieuwe immigratiewetten...

Dan krijgen we het Vlaams Belang op ons dak... Nee ... zo simpel is dat niet ...

ROODKAPJE : Maar ik wil een prins ... een prins ... een prins ...

PINOKKIO : Tja ... Ik wil ook graag een echte man zijn.

ROODKAPJE : Waarom?

PINOKKIO : Ik ben al heel lang verliefd op Sneeuwwitje en zolang ik geen echte man ben, ziet ze mij niet staan.

ROODKAPJE : Kunt ge daar dan niks aan doen?

PINOKKIO : Jawel, maar dat gaat alleen maar met een speciale toverdrank, die ik moet opdrinken. En die moet van bij de heks komen die in de vulkaan woont.

ROODKAPJE : Ga die dan toch halen.

PINOKKIO : Roodkapje ... Wat gebeurt er met hout dan ge in een vulkaan gooit?

ROODKAPJE : Dat brandt op.

PINOKKIO : Inderdaad!

ROODKAPJE : Ja ... en?

PINOKKIO : Ik zal even wachten tot uwe frank valt.

ROODKAPJE : Och ja ... Ik was vergeten dat gij van hout gemaakt zijt.

PINOKKIO : Kunt gij die toverdrank niet gaan halen voor mij?

ROODKAPJE : Waarom? Ge hebt zelf toch twee benen. Vraag gewoon aan die heks of ze uit haar vulkaan komt.

PINOKKIO : Ja maar als ik zo ver moet wandelen ben ik bang dat mijn beentjes gaan afslijten. Maar misschien

ROODKAPJE : Misschien wat?

PINOKKIO : Misschien kunnen we mekaar wel helpen.

ROODKAPJE : Hoe dan?

PINOKKIO : Als gij dat drankje voor mij gaat halen dan zorg ik ervoor dat de prins van u is.

ROODKAPJE : Hoe dan?

PINOKKIO : Ik zal er voor zorgen dat de prins zonder prinsessen komt te zitten en dan ...

ROODKAPJE : Zeg ... is dat hier een quiz of wat? Dan wat ...?

PINOKKIO : Dan moet hij met u trouwen hé. Ah ja ... een prins in het sprookjesbos mag geen vrijgezel zijn.

ROODKAPJE : Waarom niet?

PINOKKIO : Dat staat zo geschreven in het sprookjeswetboek.

ROODKAPJE : Gij zijt precies wel van alles op de hoogte hé.

PINOKKIO : Ja ... ik lees heel veel boeken.

ROODKAPJE : En hoe gaat ge dat dan aanpakken?

PINOKKIO : Dat kan ik u niet allemaal vertellen. Ge moet gewoon het spelletje meespelen.

Vertrek nu maar vlug, anders komt ge de wolf tegen en dan valt heel ons plan in duigen.

ROODKAPJE : Tot straks dan hé.

PINOKKIO : Ja tot straks.

(Roodkapje gaat af door de doorgang tussen het kasteel en het bos. (rechts) Sneeuwwitje (met appel), Doornroosje en Assepoester (met stofvod en één schoen) kijken door een kier van de deur van het kasteel tot Roodkapje weg is.)

SNEEUWWITJE : De kust is veilig dames ... ze is weg.

(De drie komen op uit het kasteel)

DOORNROOSJE : Goeie morgen Pinokkio!

(Pinokkio staat recht zodat de dames op het bankje kunnen zitten in het sprookjesbos.)

PINOKKIO : Ah goeie morgen dames en... *(melig)* Sneeuwwitje.

SNEEUWWITJE : Wat was er? Ze was weeral aan 't klagen zeker?

ASSEPOESTER : Ja ... over wat zou het vandaag zijn?

(Doornroosje is in slaap gevallen)

SNEEUWWITJE : Altijd hetzelfde verhaaltje. De koekjes, de bomma, ver wandelen en bla bla bla.

PINOKKIO : Dames, dames ... niet zo onverdraagzaam.

ASSEPOESTER : 't Is toch waar zeker! Dat mens leeft tegen haar goesting!

SNEEUWWITJE : Ze zou blij moeten zijn dat ze nog een bomma heeft. Wij hebben helemaal geen familie meer. Hé Roos? *(stompt tegen Doornroosje, die van de*

bank valt)

DOORNROOSJE : (*schiet wakker van de val*) Hé? Wat is er?

ASSEPOESTER : Dat ze blij moet zijn dat ze nog familie heeft.

DOORNROOSJE : Wie?

SNEEUWWITJE : Slaap maar voort jong!

DOORNROOSJE : Oké. (*valt terug in slaap*)

PINOKKIO : Dat meisje zit volop in haar puberteit ... Die heeft last van haar hormonen ...

Jullie waren vroeger ook niet zo gemakkelijk zeker.

ASSEPOESTER : Allee ... wat zegt hij nu weer! Niet zo gemakkelijk. Ik heb altijd goed geluisterd thuis.

SNEEUWWITJE : Ja ... jij moest wel hé Assepoester. Anders vloogt ge in de kelder of kondt ge wat kletsen krijgen. Roodkapje moet eens dringend een lief zoeken ... Dan wordt ze misschien wat vrolijker.

PINOKKIO : Dat is wel een groot probleem hé meisjes. Zoveel mannen wonen er niet in het sprookjesbos. Zie maar naar jullie. Jullie moeten al met drieën één prins delen ... of kan er nog eentje bij?

SNEEUWWITJE : Nee hoor, zo'n lastig mens wil ik niet onder mijn dak. En daarbij ... het kasteel is vol ... de zeven dwergen wonen hier ook al hé.

ASSEPOESTER : Zeg Witje? Kunnen we ze niet koppelen aan één van de zeven dwergen?

SNEEUWWITJE : Daar heb ik ook al aan gedacht. Maar dat wil ik die mannetjes niet aandoen.

ASSEPOESTER : Allee ... er moet toch nog iemand zijn?

PINOKKIO : Ik zal er eens mee over nadenken ...

(De prins komt uit het kasteel.)

PRINS : Ah zeg ... hier zitten jullie! Ik heb juist heel het kasteel afgezocht! Witje ... die dwergen van u zetten heel mijn kot op stelten. Kunt ge daar eens iets tegen zeggen?

SNEEUWWITJE : Dat heb ik al gedaan ... en het helpt niet. Ze hebben nogal een sterk

karakter.

PRINS : Luister! ... Als die zich niet gaan gedragen vliegen ze terug naar hun paddenstoel.

ASSEPOESTER : Dat zijn geen smurfen hé prins ... Dat zijn dwergen en die wonen in een gewoon huisje.

SNEEUWWITJE : Ja en hun huisje wordt verbouwd ... Ik kan ze toch niet op straat zetten?

PRINS : Hoe lang gaat dat nog duren ... die verbouwingen?

SNEEUWWITJE : Het is bouwverlof.

PRINS : Dat doet er niet toe. Als ze niet gaan beginnen luisteren, dan vliegen ze eruit en gij vliegt dan mee Witje. Ik ben het beu om altijd achter hun gat al hun rommel op te ruimen. En achter dat van u ook. Als die dwergen van hun werk komen, kunnen ze tenminste wel hun voeten afvegen, hé. Heel mijn gang ligt vol met zand. (*tegen Assepoester*) Ga de gang eens uitkeren! Heel de dag op uw lui gat zitten ... dat pakt hier niet hoor. Hier moet gewerkt worden ... of denkt ge dat dat vanzelf gaat?

ASSEPOESTER : Hey hey ... als ik graag gecommandeerd werd dan was ik wel bij mijn stiefmoeder gebleven hoor.

PRINS : En doe twee schoenen aan! Straks trapt ge ergens in en dan zit ik met de gebakken peren.

SNEEUWWITJE : Ik lust geen peren, ik heb liever appelen.

ASSEPOESTER : Ik heb maar één schoen. Ik wacht nog altijd tot gij die andere gevonden hebt.

PRINS : Dan kunt ge nog lang wachten ... Ik heb wel wat anders te doen hoor. En Roos? ... Is die nu weeral aan 't slapen? Die zou beter 's nachts slapen in plaats van heel de tijd op 'fairybook' te zitten. Waarom ik met jullie getrouwd ben dat weet ik niet.

SNEEUWWITJE : Laat ze toch doen ... zo hebben we er geen last mee.

PRINS : Bon ... euh ... ik ga naar de stad. Ik moet naar de Aldi ... want die dwergen vreten mijn oren van mijn kop. Ge kunt zien dat het eten klaar is tegen dat ik thuiskom! En niks met appels hé Witje ... ge weet dat ik daar niet tegen kan.

(De prins gaat af door doorgang tussen kasteel en doolhof. (links))

ASSEPOESTER : Die heeft nogal wat noten op zijn zang zeg.

SNEEUWWITJE : Hij mag van geluk spreken dat hij de enige prins in het sprookjesbos is, anders lag hij buiten.

PINOKKIO : Het is wel zijn kasteel hé dames!

ASSEPOESTER : En dan? Met de huidige wetgeving krijgen vrouwen toch altijd gelijk. Als hij niet braaf is, is hij straks niet alleen zijn kasteel kwijt, maar kan hij ook nog alimentatie afdokken elke maand.

PINOKKIO : Jullie zeggen iets van Roodkapje, maar ge zijt zelf geen haar beter.

SNEEUWWITJE : Zijt gij ook maar braaf, of ik zal eens een vuurtje stoken met uw benen. Dan zal het heel wat minder zijn.

PINOKKIO : Ge moet niet zo agressief worden Sneeuwwitje ... dat staat u niet. Het mooiste meisje van heel het sprookjesbos.

ASSEPOESTER : Awel merci!

PINOKKIO : Ieder zijn eigen mening hé.

SNEEUWWITJE : Sorry Pinokkio ... 't is weer de tijd van de maand ... dan durf ik al eens kattig uit de hoek komen.

PINOKKIO : Een schoon meisje zoals u kan ik wel vergeven hoor.

ASSEPOESTER : Slijmbal! Kom jong, we zijn hier weg! Er moet nog gekuist worden ... anders zit het er straks weer tegen.

SNEEUWWITJE : Ik zal wel aan het eten beginnen want die kuisproducten zijn slecht voor mijn teer velletje. Wat zal ik maken?

ASSEPOESTER : Maak maar iets met appels ... daar kan hij toch niet tegen! En maak Roos eens wakker.

SNEEUWWITJE : Roos! (*geeft haar een stomp en Doornroosje valt van de bank*)

DOORNROOSJE : Eh? ... wat is er?

ASSEPOESTER : We gaan naar binnen ... gaat ge mee?

DOORNROOSJE : Ah ... ja ... ik ga eens zien of er al iemand op fairybook zit.

ASSEPOESTER : Allee ... Ik zal dan maar weeral alleen kuisen zeker!

SNEEUWWITJE : Zeg Roosje ... die fairybook ... is dat plezant?

DOORNROOSJE : Ja ... daar kunt ge veel nieuwe vrienden mee maken. En dan kunt ge daar mee chatten ... dat is praten via de computer hé. Alleen spijtig dat ge daar geen foto's op kunt zetten. Ik zou eens graag zien hoe mijn vrienden er allemaal uitzien.

ASSEPOESTER : Misschien al goed dat er geen foto's op kunnen. In sprookjesland wonen ook serieuze monsterboeiekes hoor.

SNEEUWWITJE : Kom we gaan naar binnen ... ik wil wel eens zien hoe dat werkt.

PINOKKIO : Dag Sneeuwvitje!

SNEEUWWITJE : *(kortaf)* Dag!

ASSEPOESTER : Ja ... ook goeie dag hoor!

(De drie dames gaan terug het kasteel binnen. Klein Duimpje komt op (uit bos) Hij kreunt en zucht en loopt heel ongemakkelijk)

PINOKKIO : Ah ... dag klein duimpje ... Oei ... wat scheelt er jongen?

KLEIN DUIMPJE : Die stomme rotlaarzen! Daar! ... weg ermee! *(gooit ze weg)*

PINOKKIO : Voorzichtig Klein Duimpje, dat zijn wel de laatste zeven mijlslaarzen. Die zijn niet meer te verkrijgen in 't sprookjesbos. Wat scheelt er?

KLEIN DUIMPJE : Dat zijn echte rotlaarzen.

PINOKKIO : Oei ... waarom? Zijn ze niet snel genoeg?

KLEIN DUIMPJE : Jawel ... ik haal nog altijd 100 km per uur in 10 seconden.

PINOKKIO : Waarom moeten ze dan weg?

KLEIN DUIMPJE : Ze zijn veel te groot. Ik krijg er blaren van op mijn voeten.

PINOKKIO : Ja ... dat kan pijn doen hé ...

KLEIN DUIMPJE : Hoe kunt gij dat nu weten? Gij hebt houten benen, gij kunt geen blaren krijgen.

PINOKKIO : Euh ... nee ... Ik heb dat ergens gelezen. Ge kunt die laarzen beter wegdoen.

KLEIN DUIMPJE : En dan? ... Op blote voeten verder zeker?

PINOKKIO : Waar zijn uw vorige schoenen?

KLEIN DUIMPJE : Ik heb die laten staan bij de reus.

PINOKKIO : Dan kunt ge best nieuw schoenen aanschaffen.

KLEIN DUIMPJE : Ja ... basketters of zo.

PINOKKIO : Zeg ... de prins ging naar de stad ... Als ge vlug zijt, kunt ge misschien nog meerijden.

KLEIN DUIMPJE : Is hij al lang weg?

PINOKKIO : Hij zal zijn paard nog uit de garage aan 't halen zijn.

KLEIN DUIMPJE : Ik zal eens vlug gaan zien. Misschien kan ik hem nog inhalen. Zeg ... en als ge ondertussen Assepoester ziet ... doe ze de groetjes van mij hé.

PINOKKIO : Zal ik doen. Zeg ... en laat uw laarzen maar hier staan. Ik zal ze wel in het oog houden.

KLEIN DUIMPJE : Niet wegdoen hé. Ik heb ze misschien later nog nodig.

PINOKKIO : Nee nee. Ik zal er goed op letten.

KLEIN DUIMPJE : Merci maat. Ciaokes.

PINOKKIO : Daag.

(Klein Duimpje gaat af (doorgang tussen kasteel en doolhof). Assepoester komt terug op (uit kasteel) en veegt wat met haar borstel.)

Ah Assepoester ... weeral aan 't kuisen zie ik.

ASSEPOESTER : Ik moet wel ... anders begint de prins straks weer te zagen. En er is hier niks anders te doen. Doornroosje heeft de laptop en Sneeuwwitje is een appeltaart aan 't bakken.

PINOKKIO : Dat kan toch niet hé ... Dat gij hier al het huishoudelijk werk moet doen.

ASSEPOESTER : Ik ben dat al heel mijn leven gewoon. Ik ken niks anders. Als het nu geapprecieerd zou worden ... dat zou ook eens plezant zijn.

PINOKKIO : Hoe bedoelt ge?

ASSEPOESTER : De prins hé ...

PINOKKIO : Oei ... Zit er een haar in de boter?

ASSEPOESTER : Een haar ...? Zeg maar een hele pruik!

PINOKKIO : Ik dacht al wel dat gij niet gelukkig waart. Ik zag dat direct.

ASSEPOESTER : Allee ... toch iemand die het gezien heeft.

PINOKKIO : Moet ik eens met de prins praten?

ASSEPOESTER : Nee nee ... laat maar ... Anders is 't vanavond weer ruzie ... En 't is mijn beurt om te kiezen wat we gaan zien op tv.

PINOKKIO : Ik zal eens mee nadenken over uw probleem. Oh ... by the way ... Klein Duimpje was hier daarjuist. Ik moest u de groetjes doen.

ASSEPOESTER : Klein duimpje ... Dat is toch die met zijn stinkende adem hé?

PINOKKIO : Dat zou kunnen ... ik ben van hout... ik ruik niks.

ASSEPOESTER : Waarom doet die mij de groetjes?

PINOKKIO : Dat weet ik niet. Dat zult ge hem zelf eens moeten vragen. Hij heeft misschien een boontje voor u? Ik denk wel dat hij veel liever is dan de prins ... denkt ge niet?

ASSEPOESTER : Dat zou kunnen ... ik ken hem niet zo goed.

PINOKKIO : Misschien moet ge hem dan eens wat beter leren kennen.

ASSEPOESTER : Dan zal hij toch eerst een mondverfrisser moeten gaan halen hoor.

(ziet de laarzen staan) En wat is dat hier?

PINOKKIO : Dat zijn zijn laarzen. Hij is naar de stad voor andere schoenen.

ASSEPOESTER : En wat dacht hij ... ik zal ze hier laten staan voor Assepoester ... Die zal ze wel opruimen! ... Dan is hij al slecht bezig!

PINOKKIO : Laat die laarzen maar staan ... Ik zoek daar wel een oplossing voor.

ASSEPOESTER : Als ze hier straks nog staan ... gaan ze de vuilbak in. En dan zal het zijn beste dag niet zijn!

PINOKKIO : Ik zal het hem zeggen.

ASSEPOESTER : Ik ga voortdoen.

PINOKKIO : Ja ... doe de groetjes aan Sneeuwwitje hé.

ASSEPOESTER : Waarom?

PINOKKIO : Oh ... zomaar.

(Assepoester gaat terug in het kasteel. Roodkapje komt terug op (uit het bos))

ROODKAPJE : Voila ... daar zijn we weeral vanaf.

PINOKKIO : Hoe was 't met de bomma Roodkapje?

ROODKAPJE : Goed zeker?

PINOKKIO : Wat had ze te vertellen?

ROODKAPJE : Ik weet niet! Ik heb er niet naar geluisterd! 't Zal wel hetzelfde geweest zoals altijd.

PINOKKIO : Zeg Roodkapje ... kijk eens wat daar staat.

ROODKAPJE : Die laarzen?

PINOKKIO : Daarjuist was Klein Duimpje hier ... en die moet zijn laarzen niet meer hebben. Is dat niks voor u?

ROODKAPJE : Zo'n lelijke laarzen! Bah!

PINOKKIO : Dat zijn wel de zeven mijlslaarzen hé. Daar kunt ge in tien seconden honderd kilometer per uur mee lopen.

ROODKAPJE : Dat kan niet!

PINOKKIO : Dat zijn toverlaarzen!

ROODKAPJE : Ja ... maar wel lelijke!

PINOKKIO : G zou ze kunnen gebruiken om die toverdrank voor mij te gaan halen.

ROODKAPJE : En dan de prins tegenkomen zeker? Kunt ge u voorstellen dat ik die aan heb en ik kom de prins tegen ... Wat moet die dan niet van mij denken?

PINOKKIO : Ge kunt er toch een lange rok over dragen?

ROODKAPJE : Dat is misschien wel een goed idee. (*vindt eigenlijk van niet*) Hoe komt ge erop zeg?

PINOKKIO : Ge moest eens weten hoeveel mensen ik al mode advies heb gegeven. Ik weet dat van al die boeken te lezen. Wat denkt ge ...

ROODKAPJE : Van wat?

PINOKKIO : Gaat ge die toverdrank nu halen voor mij? Als ge de zeven mijlslaarzen aandoet zijt ge in een wip terug.

ROODKAPJE : Maar euh ... bij de heks ... is dat niet gevaarlijk?

PINOKKIO : Maar nee ... dat is een goede vriendin van mij. Als ge zegt dat ge door mij gestuurd zijt, zal er u niks overkomen.

ROODKAPJE : Maar die woont 'k weet niet hoe ver. En dan moet ik door de betoverde doolhof. En ik weet de weg niet.

PINOKKIO : Met die zeven mijlslaarzen mag dat toch geen probleem zijn.

ROODKAPJE : Waarom niet?

PINOKKIO : Die hebben een ingebouwde gps.

ROODKAPJE : Gij hebt echt wel aan alles gedacht hé.

PINOKKIO : Allemaal voor uw geluk hé Roodkapje.

ROODKAPJE : En moet Klein Duimpje die laarzen dan niet meer hebben?

PINOKKIO : Ja ... Normaal wel ... Maar we zullen gewoon zeggen dat ze gestolen zijn.

ROODKAPJE : Door wie?

PINOKKIO : Euh ... Door Assepoester. Zij heeft toch maar één schoen ... Dat is dan toch logisch dat zij die laarzen gestolen heeft.

ROODKAPJE : Maar dan wordt ze beticht van iets wat ze niet gedaan heeft.

PINOKKIO : Ja en dan vliegt ze in de gevangenis, ha ha.

ROODKAPJE : Dat is wel grof hé.

PINOKKIO : Ik doe dat allemaal voor uw geluk.

ROODKAPJE : Nu kan ik niet meer volgen.

PINOKKIO : Ik zal het eens uitleggen. Als Assepoester in de gevangenis zit, is er al één prinses minder voor de prins. Dan moeten we er nog twee weg krijgen.

ROODKAPJE : En hoe gaat ge dat dan doen?

PINOKKIO : Daar moet ik nog even over nadenken. Maar dat komt wel allemaal in orde. Maak u geen zorgen. Wanneer dit verhaaltje uit is, leeft ge nog lang en gelukkig.

ROODKAPJE : Met een prins?

PINOKKIO : Dat is de bedoeling ja.

ROODKAPJE : Ik wist niet dat gij zo geslepen zijt.

PINOKKIO : Ik lees ook veel detectiveverhalen. Vooruit ... doe nu die laarzen aan en vertrek.

(Roodkapje doet de laarzen aan en wil vertrekken.)

Ge moet wel zien dat je in de betoverde doolhof het beest van Belle niet tegenkomt.

ROODKAPJE : Wat zit hij daar nu weer te doen?

PINOKKIO : Hij is buiten gevlogen bij Belle. Het is ruitijd en Belle was het beu dat er altijd haar op haar zetels hangt. Hij is niet zo goed gezind ... ge kunt maar beter uit zijn buurt blijven.

ROODKAPJE : Dat ook nog!

PINOKKIO : Voor de liefde moet ge veel over hebben hé. En vergeet niet uw eigen schoenen ook mee te nemen. Anders kunnen we Assepoester er niet voor laten opdraaien.

ROODKAPJE : Nee nee... Tot later.

(Roodkapje gaat af door de ingang van de betoverde doolhof en zet haar schoenen juist achter de ingang van de doolhof. Sneeuwwitje en Doornroosje komen terug buiten uit het kasteel.)

SNEEUWWITJE : Dag Pinokkio. Zijt gij hier nu nog?

PINOKKIO : Ja ... ik heb niks anders te doen. Ik verveelde mij een beetje en ik dacht ... Ik zal maar wat voor het kasteel blijven staan ... Zo komt ge al eens iemand tegen hé.

DOORNROOSJE : Weet ge wat gij moet doen? Ge moet dringend een laptop aanschaffen. Dan kunt ge chatten met allemaal verschillende mensen uit verschillende landen. Zo leert ge veel volk kennen hoor. Dat is goed voor uw liefdesleven.

SNEEUWWITJE : Uw liefdesleven Doornroosje? Gij zijt toch al getrouwd? Met mijn man dan nog wel! Aan uw liefdesleven moet toch niet meer geschaafd worden?

DOORNROOSJE : Ik ben gewoon een sociaal mens.

SNEEUWWITJE : Een sociaal geval ja!

DOORNROOSJE : En daarbij ... Ik ben de prins een beetje beu aan het worden. Met zijn gezaag altijd.

SNEEUWWITJE : Gezaag! Ge zijt altijd aan 't slapen, hoe kunt gij nu last hebben van zijn gezaag? Als er iemand hier moet klagen, ben ik het wel. Hij wil mijn dwergen op

straat gooien en mij erbij. Maar dat zal niet pakken hoor. Dan beseft hij nog niet goed met wie hij te maken heeft. Nietwaar Pinokkio?

PINOKKIO : Ja ... ge hebt volkomen gelijk Sneeuwwitje. Zoals altijd trouwens.

SNEEUWWITJE : Spijtig dat de prins niet zoals gij is. Gij begrijpt de vrouwen tenminste. Moest gij een echte man zijn ...dan ...

PINOKKIO : Zou ik dan kans maken bij u?

SNEEUWWITJE : Dat hangt ervan af.

PINOKKIO : Van wat?

DOORNROOSJE : Kunt ge koken?

PINOKKIO : Ja ... ik heb al heel veel kookboeken gelezen.

DOORNROOSJE : Ja ... dat wilt zeggen dat ge kan lezen ... maar kunt ge ook koken?

PINOKKIO : Natuurlijk!

DOORNROOSJE : En afwassen, stofzuigen, kuisen, strijken, naar de winkel gaan, stof afdoen, ...

PINOKKIO : Heu ... waarom?

DOORNROOSJE : Sneeuwwitje steekt geen vinger uit in het huishouden. Het enige wat ze af en toe eens doet is een appeltaart bakken. En die is dan nog niet te eten ook.

SNEEUWWITJE : Zwijg eens mens. Gij doet precies of gij de hele dag bezig zijt. Is het nog geen tijd voor een dutje?

DOORNROOSJE : Nu dat ge het zegt. Ik begin toch wat moe te worden.

PINOKKIO : Ga dan maar vlug even liggen. Ik zal Sneeuwwitje wel gezelschap houden.

DOORNROOSJE : Dat is een heel goed idee.

(Doornroosje gaat naar binnen in het kasteel.)

PINOKKIO : Zo ... en nu waren ze nog met twee. Nu kunnen we mekaar wat beter leren kennen hé. Gij ging juist vertellen of ik kans bij u zou maken ... Mocht ik een echte man zijn ...

SNEEUWWITJE : Welja ...

PINOKKIO : JA?